

Rendelkező rész

1. A Bíróság a fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést elutasítja.
2. A Bíróság az Európai Közösségek Bizottságát kötelezi a fellebbezéssel kapcsolatban felmerült költségek viselésére.
3. A Bíróság Marie-Claude Girardot-t kötelezi a csatlakozó fellebbezéssel kapcsolatban felmerült költségek viselésére.

(¹) HL C 249., 2006.10.14.

A Bíróság (második tanács) 2008. február 21-i ítélete (a Corte suprema di cassazione – Olaszország előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Ministero dell’Economia e delle Finanze kontra Part Service Srl, felszámolás alatt

(C-425/06. sz. ügy) (¹)

(Hatodik HÉA-irányelv – A 11. cikk A. része (1) bekezdésének a) pontja és a 13. cikk B. részének a) és d) pontja – Lízing – A szolgáltatás mesterséges felosztása – Joghatások – Az adóalap csökkentése – Adómentességek – Visszaélészerű gyakorlat – Feltételek)

(2008/C 92/09)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Corte suprema di cassazione – Olaszország

Az alapeljárás felei

Felperes: Ministero dell’Economia e delle Finanze

Alperes: Part Service Srl, felszámolás alatt

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Corte suprema di cassazione – A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet 1. kötet 23. o.) értelmezése – Több különböző és adóelőny elérését eredményező szerződésre felosztott lízingügylet – A joggal való visszaélésnek a Bíróság C-255/02. sz. Halifax és társai ügyben hozott ítéletében meghatározott fogalmának értelmezése.

Rendelkező rész

1. A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-

megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy a visszaélészerű magatartás megállapítható, ha az adott ügylet vagy ügyletek alapvető célja az adóelőny megszerzése.

2. A nemzeti bíróság feladata a jelen ítéletben foglalt értelmezési ismérvek alapján annak megállapítása, hogy a hozzáadottérték-adó alkalmazása szempontjából az alapeljárás tárgyát képezőhöz hasonló ügyletek a 77/388 hatodik irányelv értelmében visszaélészerű magatartásnak tekinthetők-e.

(¹) HL C 326., 2006.12.30.

A Bíróság (negyedik tanács) 2008. február 21-i ítélete (a Juzgado de lo Social Único de Algeciras – Spanyolország előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Maira María Robledillo Núñez kontra Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(C-498/06. sz. ügy) (¹)

(Szociálpolitika – A munkavállalók védelme a munkáltató fizetéseképtelensége esetén – A 2002/74/EK irányelvvel módosított 80/987/EGK irányelv – A 3. cikk első albekezdése és a 10. cikk a) pontja – Peren kívüli egyezséggel megállapított kártérítés rendkívüli elbocsátás miatt – Garanciaintézet általi kifizetés – A kifizetés bírósági határozathoz kötése – Az egyenlőség elve és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának az elve)

(2008/C 92/10)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de lo Social Único de Algeciras

Az alapeljárás felei

Felperes: Maira María Robledillo Núñez

Alperes: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Juzgado de lo Social Único de Algeciras – A 2002. szeptember 23-i 2002/74/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 270., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 261. o.) módosított, a munkáltató fizetéseképtelensége esetén a munkavállalók védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1980. október 20-i 80/987/EGK tanácsi irányelv (HL L 283.,

23. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 217. o.)
3. cikkének értelmezése – A garanciaintézet által biztosított garancia mértéke – Végkielégítés munkaviszony megszűnése esetén – E végkielégítéshez ítéletet vagy közigazgatási határozatot előíró nemzeti szabályozás – Egyenlőség elve és hátrányos megkülönböztetés tilalmának az elve

Rendelkező rész

A 2002. szeptember 23-i 2002/74/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a munkáltató fizetéseképtelensége esetén a munkavállalók védelméről szóló, 1980. október 20-i 80/987/EGK tanácsi irányelv 3. cikkének első albekezdését úgy kell értelmezni, hogy a tagállamnak lehetősége van kizárni a rendkívüli felmondásért járó kártérítést az e rendelkezés alapján a garanciaintézetek által biztosított kifizetések garanciájából, ha azt peren kívüli egyezségben ismerték el, és hogy ez az objektíve indokolt kizárás ugyanezen irányelv 10. cikkének a) pontja alapján visszaélések elkerüléséhez szükséges intézkedésnek minősül.

(¹) HL C 56., 2007.3.10.

A Bíróság (nagytanács) 2008. február 26-i ítélete (Oberster Gerichtshof – Ausztria előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Sabine Mayr kontra Bäckerei und Konditorei Gerhard Flöckner OHG

(C-506/06. sz. ügy) (¹)

(Szociálpolitika – 92/85/EGK irányelv – A várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések – A „várandós munkavállaló” fogalma – A munkavállalóknak való felmondás tilalma a terhesség kezdetétől a szülési szabadság lejártáig – Elbocsátott munkavállaló, akinek petesejtjeit a felmondás közlésének időpontjában már in vitro megtermékenyítették, de a méhbe még nem ültették be – 76/207/EGK irányelv – Férfi és női munkavállalók közötti egyenlő bánásmód – Mesterséges megtermékenyítésben részt vevő munkavállaló – Felmondási tilalom – Terjedelem)

(2008/C 92/11)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberster Gerichtshof – Ausztria

Az alapeljárás felei

Felperes: Sabine Mayr

Alperes: Bäckerei und Konditorei Gerhard Flöckner OHG

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Oberster Gerichtshof – A várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló (tizedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében), 1992. október 19-i 92/85/EGK tanácsi irányelv 2. cikke a) pontjának értelmezése – Munkavállaló nő, akinek a felmondás időpontjában a petesejtjeit már „in-vitro” megtermékenyítették, de ezeket még nem ültették be a nő testébe – E munkavállaló „várandós munkavállalónak” minősül-e vagy sem.

Rendelkező rész

- 1) A várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről (tizedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében) szóló, 1992. október 19-i 92/85/EGK tanácsi irányelvet, és különösen az irányelv 10. cikkének 1. pontjában előírt, a várandós anyáknak való felmondásra vonatkozó tilalmat úgy kell értelmezni, hogy az nem terjed ki arra a munkavállalóra, aki a felmondás időpontjában mesterséges megtermékenyítésben vesz részt, és a tőle származó petesejtjeit már egyesítették partnere spermiumaival, tehát az embriók in vitro létrejöttek, de ezeket még nem ültették be a nő méhbe.
- 2) A férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló, 1976. február 9-i 76/207/EGK tanácsi irányelv 2. cikkének (1) bekezdésével és 5. cikkének (1) bekezdésével ellentétes az olyan munkavállalónak való felmondás, aki az alapügyben szereplőhöz hasonló körülmények között, a mesterséges megtermékenyítési eljárás előrehaladott fázisában, azaz a tüsző szúrásapólasa és közvetlenül a mesterségesen megtermékenyített petesejtnek a méhbe történő beültetése előtt áll, amennyiben bebizonyosodik, hogy a felmondásra lényegében azért kerül sor, mert az érintett ilyen eljárásban vesz részt.

(¹) HL C 56., 2007.3.10.